Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 183 JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 25, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 25-го ВЕРЕСНЯ 1997 р. Ч. 183 РІК CIV.

С. ГОЛОВАТИЙ КРИТИКУЄ УРЯДОВІ ОРГАНИ

Київ(Р.Р.). — Як відомо, колишній міністер юстиції Сергій Головатий на пресовій конференції в УНІАН висловив намір на пост Президента України.

За словами С. Головатого, його цікавить не сам пост голови держави, а можливість пояснити людям „кого з кандидатів не треба обирати". Участю у виборах, він має намір більше спілкуватися з людьми і переконливо показати їм, „хто відповідає за ситуацію, що склалася в Україні".

Початком кінця на пості міністра юстиції в „кучмівських урядах" С. Головатий знову назвав „конституційну ніч", коли він відмовився виконати вказівку Президента саботувати прийняття Конституції. Зміни в Уряді він характеризує, як свідому політику, спрямовану на те, щоб в Україні не створити жодну політичну систему і підвести державу згодом до білоруського варіянту.

Перебуваючи на пості міністра до 21-го серпня, С. Головатий не отримав ніяких пропозицій щодо можливих постів в урядових органах. Лише прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко телефонічно поінформував, що порожнім є пост представника України в Страсбурзі.

С. Головатий не погодився з твердженнями деяких коментаторів, що свою резигнацію він з поразки перетворив на перемогу, вирішивши взяти участь у виборчій боротьбі за пост голови держави. Водночас він думає, що політики, які вважають, що вони сьогодні перемогли, „зробили важливий крок на шляху до своєї поразки".

Ставлення до Л. Кучми в нього змінилося тоді, коли він „зрозумів, що Президент говорить одне, а робить інше". Наприклад, програму боротьби з корупцією, на думку Головатого, створено лише „для заспокоєння світової громадськости". А будинок „на Банковій кишить від майстрів корупції, а на Грушевського — від підмайстрів".

Як відомо, на Банковій вулиці розташована Адміністрація Президента, а на вулиці Грушевського — Верховна Рада.

Президентські та урядові органи, на думку С. Головатого, створюють „умови для розквіту в Україні корупції", встановлюючи обтяжливі податки, не виплачуючи зарплатню тощо. Тому такі люди не повинні займати керівні державні пости. Україна потребує створення нової неурядової організації, яка взяла б під контролю виконання національної програми боротьби з корупцією, вико-

(Закінчення на стор. 3)

Патріярх Філарет скритикував голову РПЦ

Київ. — Патріярх УПЦ КП Філарет звинуватив Патріярха РПЦ Алєксія II, який відвідував Україну, в „релігійному імперіялізмі" і заявив, що продовжуватиме боротьбу за єдину Українську Православну Церкву, повідомило 22-го вересня агентство Ройтерс.

Алєксій II прибув до Одеси 20-го вересня з п'ятиденною візитою, першою відтоді, як Україна здобула незалежність.

Назвавши його поїздку релігійним імперіялізмом, Філарет заявив, що мета її — збільшити російський вплив в Україні і надати підтримку силам, які хочуть тісніших зв'язків з Росією аж до злиття. Український Патріярх згадав цьогорічну візиту Алєксія II до Білорусі, яка невдовзі після того підписала з Москвою союзну угоду.

Філарет звинуватив українське керівництво у слабості, оскільки воно дозволило приїхати російському Патріярхові. Алєксій II мав взяти участь у конференції з духовних і екологічних питань на кораблі, який здійснить плавання до шістьох чорноморських країн.

На думку Філарета, зустріч між Алєксієм II і *Вселенським Патріярхом* Вартоломеєм не вирішить питання незалежности УПЦ. Прибувши в Україну, Алєксій II закликав три Українські Православні Церкви об'єднатися навколо„матері-Церкви", яку очолює промосковський Митрополит Володимир. Російський Патріярх заявив, що ця Церква має лише „духовні" зв'язки з Москвою і в інших відношеннях є незалежною.

Однак, на думку Філарета, все виглядає зовсім не так. В інтерв'ю він назвав негативним сам факт перебування Алєксія II в Україні і зазначив, що ця поїздка спричинить лише релігійні тертя в українському православ'ї. „Всупереч заявам щодо духовних і екологічних мотивів, ця візита є передусім політичною акцією, — сказав український Патріярх. — Ця візита показує слабість українського Уряду".

Попередній Президент Леонід Кравчук висилав колись до Вселенського Патріярха віцепрем'єра, щоб домогтися незалежности для УПЦ. Теперішній Президент Леонід Кучма не приділяє стільки уваги Церкві, проголосивши, що в Україні не буде державної релігії.

Як відомо, промосковська УПЦ має 6,000 громад — вдвічі більше ніж Церква Філарета. Православні Церкви, згідно з Ройтерс, ведуть секретні переговори про об'єднання, *при чому промосковська* УПЦ хоче усунення Філарета.

Філарет же зазначив, що об'єднання на базі промосковської УПЦ буде не об'єднання, а анексія.

ООН хоче реформуватися

Ню Йорк. — Як уже повідомлялося, у понеділок, 22-го вересня, в рамках 52-ої сесії Генеральної асамблеї ООН почалася загальна дискусія, в якій, після її відкриття, виступив Президент ЗСА Билл Клінтон.

Однак саме відкриття було на цей раз нетрадиційним, бо генеральний секретар ООН Кофі Аннан відразу у своєму вступному слові звернувся до делегатів зі 185 країн з безпрецедентною пропозицією — схвалити виправлений плян реформ організації.

Теперішня сесія проходить в умовах фінансової кризи ООН. Америка заборгувала дуже велику суму і, властиво, саме цим змусила керівництво ООН зважитися на реформи. Американський Конгрес вже віддавна вимагає зменшити бюрократичний апарат і бюджет ООН. Виступаючи першим після відкриття дискусії, Президент Б. Клінтон запевнив, що борг буде повернуто, але відтепер американська частина фінансування міжнародних миротворчих операцій становитиме вже не 31 відсоток, а 25, а внески ЗСА зменшаться з 25 до 20 відсотків.

У перші дні праці Генеральної асамблеї стало відомо про щедрий подарунок для ООН президент телевізійної мережі Сі-Ен-Ен Теда Тирнера, який прийняв рішення пожертвувати на різні благодійні програми ООН 1 блн.

(Закінчення на стор. 4)

Виникає потреба продовжити міжнародну присутність у Боснії

Вашінгтон. — Виступаючи у вівторок, 23-го вересня, у вашінгтонському Джорджтавнському університеті Самюел Берґер, дорадник президента Билла Клінтона для справ краєвої безпеки сказав, що ЗСА та їхні європейські союзники мусять бути готовими на те, щоб ще залишитись у Боснії після запланованого на червень відходу військ Північно- атлянтійського оборонного союзу /НАТО/.

Він підкреслив, що в ніякому разі не можна забувати про причини, котрі в першу чергу спонукали міжнародну спільноту діяти в ім'я стабільної та мирної Боснії. На його думку, спокій повільно починає набирати реальности в Боснії, але він не є тісно вкоріненим. Тому міжнародна спільнота мусить бути приготованою на те, щоб на довшу мету бути в якийсь спосіб присутньою у Боснії.

З наближенням речення від відходу військ НАТО, серед европейських союзників ЗСА та в Конгресі можна побачити занепокоєння з приводу незнаного майбутнього у Боснії. Тому С. Бергер зазначує важливість того, що Захід мусить залишитися „зацікавленим" у Боснії, для того щоб зберегти мир і спокій у південно-східній Европі та довір'я до НАТО.

(Закінчення на стор. 4)

Депутати розглянули законопроєкт про економіку

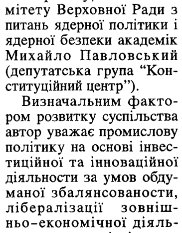
Київ (УНІАР). — Депутати Верховної Ради України розглянули законопроєкт "Засади внутрішньої економічної політики України на перехідний період". Доповідав автор законопроєкту, голова Комітету Верховної Ради з питань ядерної політики і ядерної безпеки академік Михайло Павловський (депутатська група "Конституційний центр").

Визначальним фактором розвитку суспільства автор уважає промислову політику на основі інвестиційної та інноваційної діяльности за умов обдуманої збалянсованости, лібералізації зовнішньо-економічної діяльности з протекціонізмом.

В рамках документу пропонується виробити "державну кредитову та інвестиційну політику, яка стимулювала б внутрішні фінансові можливості населення (6-8 блн. дол.) та зовнішні запозичення для виконання промислової політики на основі інноваційного процесу — інтеграції власної науки у виробництво та банківської системи". Основний принцип документу: "реформи за тріядою: інвестиції та інновації плюс власне виробництво та зайнятість плюс єдність духовности та моралі".

Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством у цілому підтримує поданий проєкт і пропонує схвалити його як концептуальний документ у першому читанні. В цілому схвалює проєкт і науково-експертний відділ Секретаріяту Верховної Ради України.

П. Мельник кандидує

П. Мельник

Ґлен Спей, Н.Й. — У цьогорічних листопадових виборах, на опущене передчасною смертю Тома Ґілла місце керівника-посадника міста Ламберленд у нюйорському стейті, кандидує дві особи: з демократичного боку Петро Мельник, а з республіканського Ник Сперанза, колишній віцепрезидент фірми Кейблвижин з Ліберті.

П. Мельник відомий активіст української нюйоркської і нюджерзької громад, як керівник радієвої програми та власник ресторану в Нюарку.

Впродовж останніх 15-ти років є мешканцем Ґлен Спей, де також є активним у громаді. Крім того він вже шостий рік займає становище радного міста Ламберленд, Н.Й, а також займав різні високі становища у повітовому правлінні.

Згідно з твердженням знавців виборчих процесів, П. Мельник має всі можливості здобути становище на котре кандидує — керівника-посадника міста Ламберленд.

Д. Табачника призначено радником Президента

Київ. — Колишній керівник Адміністрації Президента Дмитро Табачник, якого національно-демократичні сили звинувачували в непатріотизмі і корупції, став радником Президента з питань інформаційної політики, повідомила УНІАР.

19-го вересня Президент Леонід Кучма підписав указ щодо цього. Однак пресслужба Адміністрації Президента заявила, що офіційної інформації з цього приводу не надходило.

Як відомо, Д. Табачник, який керував передвиборчою кампанією Л. Кучми, очолив Адміністрацію Президента в липня 1994 року, протримавшись на цьому пості до грудня 1996 року. За цей час, особливо в національно-демократичних колах, про нього зформувалася думка як про діяча, якому бракує національної свідомости. У своїй книжці, написаній у співавторстві з колишнім радником Президента Дмитром Видриним, він твердить, що українська держава повинна формуватись не на національних, а на політичних засадах.

У 1996 році проти нього посилилася кампанія у Верховній Раді. Комісія боротьби з корупцією і організованою злочинністю порекомендувала в жовтні звільнити його з посту керівника Адміністрації Президента, звинувачуючи його в нелегальному придбанні помешкання в Києві. Д. Табачник також мав напружені відносини з журналістами, намагаючись обмежити їхній доступ до Адміністрації Президента. У грудні 1996 року вийшов указ Президента про його звільнення.

У квітні Д. Табачник заявив, що має намір кандидувати у наступних виборах до Верховної Ради, які відбудуться в березні наступного року.

О. Мороз провів нараду з головами фракцій

Київ (УНІАР). — Голова Верховної Ради України 22-го вересня провів нараду з головами комітетів та керівниками депутатських груп і фракцій. Насамперед, було обговорено питання, що постало й на засіданні Ради фракцій та груп, яке відбулося цього ж дня: про порядок денний 8-ої сесії Верховної Ради України.

Голова закликав без зайвої політизації поставити на голосування питання про вступ України до Міжпарляментарної Асамблеї і таким чином затвердити план праці сесії.

Потім учасники наради детально обговорили розклад пленарних засідань 23-26-го вересня та 8-10-го жовтня, проєкт засад внутрішньої економічної політики України на перехідний період. Оскільки подано чотири варіянти цього проєкту, вирішено представити головний, поданий народним депутатом Михайлом Павловським. А потім на цій основі створити комплексний проєкт і розглянути його в сесійній залі у жовтні.

Обговорено також проєкт змін до законів про оподаткування прибутку підприємств та про податок на додану вартість.

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ДЕПУТАТИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРОДАЖУ ТАНКІВ

КИЇВ. — Група депутатів Верховної Ради виступила проти продажу 400 українських танків Туреччині, твердячи, що ця країна застосовуватиме бойові машини проти мирного населення. У зверненні, надісланому на адресу прем'єра Валерія Пустовойтенка, депутати пишуть, що існує багато фактів того, „як влада Туреччини використовувала збройні сили для 'вирішення' внутрішніх проблем держави, тобто для придушення спроб мирного населення, зокрема, національних менших, відстояти свої законні права, закріплені міжнародними нормами". Як відомо, Туреччина здійснила ряд короткочасних бойових операцій проти курдів, які домагаються незалежности і створення своєї держави. Депутати вважають, що продаж танків зробить Україну причетною до злочинів проти мирного населення. Вони вимагають повної інформації щодо контракту, який готується, і закликали не підписувати його без рішення Верховної Ради.

ЗНОВУ ВИКЛЮЧАЮТЬ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ

ХАРКІВЩИНА. — В області знову почав діяти графік почергового відключення електроенергії. Це стало причиною багатьох неполадків, зросло число пограбувань помешкань, розбоїв на вулицях та інших місцях. Цього разу поринув у морок і півтораміліонний Харків, підприємства якого не розраховувалися за спожиту електроенергію.

ПЕЧЕРАМ ЗАГРОЖУЄ РОЗМИВ

ЧЕРНІГІВЩИНА. — Працівники обласного управління СБУ, довідавшись із газет про загрозливий розмив в Антонієвих печерах Троїцько-Іллінського монастиря, зібрали 1,500 гривень для реставрації печер. Згідно з повідомленням пресової служби СБУ, таке рішення ухвалили загальні збори старших.

О. МОРОЗ ХВАЛИТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК

КИЇВ. — За півроку до парляментарних виборів голова Верховної Ради Олександер Мороз відзначив високу ролю українських жінок, сподіваючись, очевидно, на їхню підтримку. "Українська жінка має дуже своєрідний характер і вдома, і в державній діяльності: чоловік ніби зверху, ніби голова, але завжди робить так, як каже жінка, — сказав О. Мороз. — Хоча депутатів-жінок у нас в парляменті не багато — всього 19, але мені здається, вони визначають обличчя парляменту. Я особисто вважаю, що, принаймні, 40 відс. народних депутатів повинні бути жінки — це буде набагато кращим для України. Якщо нам вдасться провести змішану виборчу систему, в наступному парляменті жінок буде значно більше, хоча можу сказати, що було б краще, щоб була пропорційна система, але суспільство ще до цього не готове".

„ГЕТЬМАН САГАЙДАЧНИЙ" ГОСТЮЄ В ТУРЕЦЬКОМУ ПОРТІ

КИЇВ. — 21-го вересня розпочалася офіційна візита сторожового корабля Військово-морських сил (ВМС) України "Гетьман Сагайдачний" до турецького порту Стамбул. У перший день візити відбулася зустріч заступника міністра оборони України і контр-адмірала Михайла Єжеля, прапор якого повіває на судні, з командувачем ВМС Туреччини адміралом Селімом Дервішоглю. Морські командири обговорили перспективи співробітництва фльот двох держав. Наступного дня, 22-го вересня, командувач ВМС України відвідав військово-морську базу Болджук, один з підводних човнів ВМС Туреччини, учбовий центр підводних сил та тактичний учбовий центр. Залога "Гетьмана Сагайдачного" провела спортові змагання з моряками турецького фреґата "Явуз", який виконує обов'язки корабля-господаря. Через кілька днів флаґман українських ВМС має відвідати болгарський порт у Варні.

О.МОРОЗ ПРО СИСТЕМУ ВИБОРІВ

КИЇВ. — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз вважає, що парляментові вдасться ухвалити новий закон про вибори за змішаною системою. В інтерв'ю газеті "Зеркало недели" О. Мороз підкреслив, що змішана система викликає сумніви у частини депутатів саме тому, що для партії або об'єднання складніше скласти виборчі партійні списки і зберегти при цьому цілісність організації набагато складніше ніж скласти списки при обранні від мажоритарних округ.

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА "КОНФЕРЕНЦІЯ ПОЛКОВНИКІВ"

КИЇВ. — 23-го вересня у Києві розпочала працю українсько-американська "Конференція полковників", на якій підбивається підсумки співробітництва двох країн у військовій галузі за 1997 рік та обговорюється пропозиції щодо плянів на рік майбутній. Крім того, в пляні праці — заслуховування доповіді щодо структури й завдань Центру координації співробітництва в рамках програми "Партнерство для миру" та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил (ЗС) України, обговорення пропозицій міністерства оборони ЗСА щодо підготови сержантів в ЗС України, навчання представників ЗС ЗСА в Академії Збройних Сил України тощо.

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 22-ГО ВЕРЕСНЯ, пакістанський прем'єр-міністер Наваз Шаріф запросив публічно Індію до відкритих переговорів про „угоду ненападу" між їхніми двома сусідськими державами, які від часу їхньої незалежности тому 50 років, вже боролися у трьох війнах і постійно мають тут і там які збройні сутички. Після виступу з промовою на сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй Н. Шаріф відбув зустріч з президентом Биллом Клінтоном, а опісля полуднував з американським Президентом разом з Індером Кумаром Ґуйралом, прем'єр-міністром Індії.

В АММАНІ, СТОЛИЦІ ЙОРДАНІЇ, два невідомі нападники з авта в понеділок, 22-го вересня, обстріляли та легко поранили двох працівників безпеки ізраїльської амбасади. Офіційні місцеві чинники кажуть, що нападники стріляли на жидів, як ті їхали до праці, але коли ті відповіли стрілами то нападники втікли. Поранені Яков Лєвін і Амікам Ґадар, за словами речника ізраїльської амбасади в Аммані, „знаходяться в доброму стані та приходять до здоров'я". Йорданський король Гуссейн назвав той вчинок ганебним і відвідав обидвох поранених в лікарні, а також телефонічно говорив з ізраїльським прем'єр-міністром Беньяміном Нетаняґу та вислов йому з цього приводу свій жаль.

В АМЕРИЦІ

У СУБОТУ, 20-ГО ВЕРЕСНЯ, нюйоркська поліція знайшла авто пропавшого покищо безслідно, нюджерзького багатія Нелсона Ґросса, колишнього голови нюджерзької Республіканської партії, котрого останній раз бачили в середу, 17-го вересня. Справою зникнення Н. Ґросса зайнялося тепер ФБІ, котре вже в неділю, 21-го вересня, роздавало летючки з проханням до громадськости, подати їм будь-які інформації коли хтось може щось бачив або чув у справі цього зникнення, а також оголошення родини пропавшого про 100,000 дол. нагороду за інформації, котрі допоможуть йому живим і здоровим повернутися до родини.

ДОСІ 800,000 ПРАЦІВНИКІВ поштової системи в ЗСА отримували свою заробітну платню чеками з Державного скарбу, куди Поштова служба депонувала потрібні фонди, не зважаючи на те, що Поштова служба від ранніх 1970—их років була незалежною агенцією та не отримувала державних грошових субсидій на її щоденні дії. Починаючи з п'ятниці, 3-го жовтня, Поштова служба депонуватиме гроші у чотирьох найбільших банках країни, а ті виплачуватимуть своїми чеками, подібними до чеків приватних фірм, заробітну платню поштовим працівникам.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Про Бабин Яр забути не можна

Знова зближається День Скорботи, який ніяк не можна забути. Бабин Яр — це ж символ спільних жертв німецького наїздника, що однаково зрушує совістю і почуваннями усіх, що не забувають жертв, які спочили разом в Бабиному Ярі.

200,000 загиблих не можна ніяк поминути мовчанкою, а зокрема коли серед них 100,000 — це були українці різних переконань, різних відламків, розстріляні німцями із різних причин.

Аж дивно стає, коли подумати, хто із-за чого попав до спільної могили. Ми знаємо добре, що серед розстріляних була Олена Теліга та її чоловік Михайло, що поруч спочили Ірлявський Іван, Рогач Іван зі сестрою Анною, Дмитро Мирон-Орлик, Наталка Винників — українські патріоти різних політичних напрямів, часто ворогуючих поміж собою. Але жертвами впали сотки невідомих нам осіб, яких згадують до сьогодні рідні, а яких усіх слід нам згадати принаймні в цей один день в році — в День Скорботи!

Бабин Яр став символом і місцем постійного смутку жидівської спільноти вже від довгих років, бо ж там спочило принаймні так багато їхніх членів, як українців. Вже в 1965 році вперше зібралися тисячі осіб на сумному святкуванні, щоб послухати поруч із виступами жидівських провідників також слів Івана Дзюби. Цей перший виступ підкреслив спільну долю, що зустріла у Бабиному Ярі членів обидвох народів.

Ще більше зросло значення спільного Дня Скорботи, коли у 50-річчя трагічної дати виступив із словом Президент України Леонід Кравчук, а численна делеґація українців із діяспори дала цілому світові до зрозуміння, що Бабин Яр — це не лише безмежна спільна могила, але і спільний символ.

Цей спільний символ підкреслює тепер кожного року День Скорботи 28-го вересня і участь в ньому українських та жидівських делеґацій, із представниками Уряду України включно. Минулого року українську делеґацію очолював Президент Леонід Кучма, який виголосив відповідне слово — в цьому році матимемо скоро вже нагоду зареєструвати, хто із провідних мужів України братиме участь у сумній річниці. А така участь дуже а дуже потрібна для підкреслення і пригадування про ці численні українські жертви, що впали в Бабиному Ярі від німецьких куль.

І тут ми мусимо постійно брати приклад та навчатися від жидівського народу, що раз-у-раз нагадує цілому світові про свої жертви в Другій світовій війні та перед нею. Вони ніколи не забувають свого голокосту та різними способами дають сьогоднішньому світові знати про ті великі жертви, які вони понесли. Ось саме недавно відкрито в Ню Йорку музей голокосту, ось також недавно доказано з точними призвіщами про вкрадене жидівське майно, що знайшлося в швайцарських банках, знаємо, що далі працює активно центр Візенталя. Все це докази того як жидівська спільнота, байдуже, з якої частини світу, дбає про те, щоб світ ніколи не забував тих жертв, що їх вони понесли наслідком антисемітських акцій Німеччини та інших народів.

Як мало в порівнянні із жидівськими акціями знає світ про Великий голод чи про тисячі українських патріотів, виселених в часі совєтської окупації на Сибір, Казахстан чи інші східні землі. А як багато інформуємо чужинецьку публіку про Березу Картузьку чи Акцію „Вісла"? Правда, у нас немає такої фінансової сили, щоб кидати її на інформування світу про українські жертви різних режимів, але також немає у нас послідовности та того завзяття, яке ціхує наших жидівських співтоваришів недолі.

Може, цей спільний День Скорботи покаже нам ще раз, що ми не сміємо забути про наші жертви, які згинули у Бабиному Ярі, а рівночасно, що ми не сміємо забути також про всіх тих інших, що впали жертвою тоталітарних режимів.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Євген Чолій*

УКРАЇНА XXI СТОЛІТТЯ

Коли глянути на пройдений шлях українського народу у XX столітті, то бачимо, що він був устелений терпіннями та мільйонами людських жертв, та що український нарід пережив всі можливі випробування, а саме:

- Дві тяжкі світові війни;
- Втрату короткотривалої державности;
- Три штучно створені голоди;
- Розстріляне відродження на національному, релігійному та культурному відтинках;
- Німецькі млини смерти;
- Совєтські ґулаґи;
- Акцію „Вісла";
- Чорнобильську трагедію.

Помимо тих всіх страхіть, наш нарід в грудні 1991 року переконливо виявив у всенародному референдумі свою незламну волю жити у незалежній державі.

Я вірю, що так як в останній декаді XX століття сповнилися пророчі слова нашого духового велетня Тараса Шевченка, що:

„Встане Україна
І розвіє тьму неволі",

так у XXI столітті здійсняться слова великого Каменяра Івана Франка, який так передбачував могутню та загосподарену українську державу:

„Та прийде час, і ти
огнистим видом
Засяєш у народів
вольних колі
Труснеш Кавказ, впережешся Бескидом
Покотиш Чорним морем
гомін волі,
І глянеш як хазяїн
домовитий
По своїй хаті і по
своїм полі".

Чому це здійсниться?

Тому, що Україна вже осягнула свою найголовнішу мету — свою самостійність. І в теперішній демократичній системі тільки український нарід, а ніхто інших, буде вирішувати свою дальшу долю. А наш нарід працьовитий, витривалий, талановитий та природно здібний і тому напевно вийде переможцем із сучасної кризи.

Хоч сьогодні ситуація часом виглядає безнадійною, треба пам'ятати, що наша українська держава була відновлена щойно шість років тому, а всі початки, все нове життя є тяжке, як тепер для українців в Україні, так колись було для українців в діяспорі.

Коли на початку XX століття перші українські поселенці прибували з порожніми руками на північноамериканський континент, вони починали творити своє життя серед чужого і не все сприятливого довкілля, серед чужої культури, без знання мови, без вищої освіти та з дуже мінімальними матеріяльними засобами. Однак ці піонери мали віру в свої власні сили і своєю тяжкою працею дали початок організованому українському життю на Заході, яке було значно пожвавлене і піднесене новою іміґрацією по Другій світовій війні, яка включала також поважне число інтеліґенції.

Завдяки їм, моє покоління дістало у спадок сотні українських церков, народних домів, культурних центрів, музеїв, відпочинкових осель, кредитових спілок, активи яких в Америці та Канаді перевищають два більйони долярів, видавництв, газет, журналів і книжок, цілоденні та суботні українські школи, включно з Українським Вільним Університетом в Мюнхені та катедрами історії та українознавства при таких університетах як Гарвард, Торонто й Алберта, суспільно-громадські, церковні, наукові, студентські та молодечі організації, як СУМ, Пласт, МУНО та ОДУМ, різні мистецькі, хорові й танцювальні ансамблі та найвищу надбудову українського організованого життя, якою є Світовий Конґрес Українців.

Все це здобула пропорційно маленька гілка українського народу за досить короткий час головно тому, що вона користувалася свободою та могла проявляти свою власну ініціятиву. Я переконаний, що український нарід в Україні, живучи в компактній масі на своїй території, зможе багато більше зробити, враховуючи велику кількість високоосвічених людей.

Можливо, що теперішній ґенерації, як до певної міри першим піонерам на Заході, доводиться тепер перенести великі труднощі та навіть жертви. Вони є, на жаль, неминучими, коли йдеться про будову національної держави після довгих років спустошення, коли йдеться про будову демократичного суспільства, коли йдеться про побудову фундаментів для кращого життя для грядучих поколінь.

Запорукою розвитку української держави є також її інтеґрування у різні европейські структури через співпрацю з Европейським союзом, а також з Америкою та Канадою. У тих державах завважується тепер правдиве бажання допомогти Україні вийти з кризової економічної ситуації. Це вони роблять не тільки з доброти чи гуманної сторінки, але також тому, що бачать для себе користі у майбутньому.

Очевидно, що є на Заході ще певні впливові сили, які не бажають бачити Україну в силі її розвитку, бо вони ще є дальше під впливом довголітньої пропаґанди, що бачить Україну як піддану Росії. І тут головним завданням західньої української діяспори є невтралізувати такі сили, використовуючи контакти з урядовими чинниками та різну наукову літературу про потенціял України та її важливість для світового миру і безпеки. Прикладом цього є видана книжка Фундацією Карнеґі в Америці під назвою "Keystone in the arch: Ukraine in the Emerging Security Environment of Central and Eastern Europe", в який Шерман Ґарнетт обороняє тезу, що Україна є ключевим каменем при розбудові европейської безпеки. Таку ідею треба, очевидно, янкайбільше утверджувати серед західніх політиків і засобів масової інформації.

В XX столітті людська нога доторкнула місяць; в XXI, мабуть, доторкне плянету Марс. В XX століттю швидкість зв'язку рахувалась днями, пізніше годинами, а тепер, через інтернет та електронічну пошту, хвилинами. В останній декаді і політичні зміни проходять надзвичайно швидким темпом. Тому потрібно поборювати всілякі неґативні прояви в суспільстві, як корупція та завелика бюрократія, бо вони гальмують проґрес. І тут молодь і студенти, як звичайно найбільш ідеалістична і відважна верства народу, мусить відіграти аванґардну ролю. Маркантним прикладом може послужити колишня всім відома студентська маніфестація і голодівка на Площі Незалежности, яка дала дуже корисні результати. Україна XXI століття буде віддзеркаленням виховання сьогоднішної молоді і тому український уряд та українські школи, церкви та організації мусять присвятити якнайбільше уваги справам молоді. Вона ж бо є сьогодні найбільшим капіталом України.

Будучи учасником Конґресу Української Молоді в травні цього року в Києві, я мав нагоду запізнатись із національною комплексною програмою „Молодь України", яка на мою думку включає багато позитивних положень. Я сподіюсь, що резолюції цього конґресу будуть скоро введені в життя, а не залишаться тільки формальними побажаннями. Для їх здійснення, український Уряд мусить створити більш сприятливі умови для розвитку молоді і бути завжди чуйним на її потреби; а молодь мусить проявляти свою власну ініціятиву і працювати для кращих своїх здобутків і тим самим змушувати урядові чинники та суспільство в загальному їй допомагати.

Я вірю, що в XXI столітті в Україні повністю запанує українська духовість, що в книгарнях на Хрещатику будуть переважати українські, а не російські книжки; а на Площі Незалежности будуть головно продаватись касетки з українською, а не американською музикою. За це відповідає не лише уряд, але кожен з нас, а зокрема молодь, яка, хоч із зрозумілих, але не дуже корисних для розбудови молодої держави причин, піддається під вплив чужої культури.

Я сподіюсь, що в XXI столітті наші історичні Церкви відіграють свою належну ролю у відродженні християнської ду-

(Закінчення на стор. 3)

* *Автор є головою Конференції Українських Молодечих Організацій при СКУ.*

Ігор Лесик

Надія Сомко — мисткиня соняшної України

6-го вересня ц. р. відійшла у вічність Надія Сомко, визначна українка, яка ввесь свій талант і майстерність у малярстві, в скульптурі та архітектурі присвятила Україні. Національна особливість її творчости, пронизана шляхетністю, невичерпним багатством і гармонією форм, поставили її у передові ряди мистців України, Европи і Америки.

Н. Сомко: Полковник Богун.

Народилася Надія 15-го січня 1916 року у родині зі старовинного козацького роду у місті Конотоп, біля якого над річкою Соснівка гетьман Виговський розторощив московську армію під командою князя Трубецького. Вже у середній школі у Конотопі Надія відзначилась своїми ілюстраціями до творів Миколи Гоголя, Марка Вовчка, Нечуя Левицького та інших письменників. Перші серйозні спроби і успіхи в образотворчому малярстві проявила Надія у Петербурзькій академії мистецтв. Її образ „Ярмарок", який придбав чернігівський музей, відкрив Надії шлях до високих мистецьких шкіл у Харкові та Києві. Поза академічними годинами Надія вивчала у дослідницькій групі під керівництвом славного маляра Василя Кричевського українську архітектуру та народне мистецтво. З цією групою Надія подорожувала по цілій Україні, фотографувала, вимірювала і змальовувала старовинні зразки української архітектури, селянських хат та їх оздоби. Відвідування театру, літературних вечорів та лекцій з історії української музики творили атмосферу, у якій формувались у Надії естетичний смак і знання мистецтва України.

Світова війна обірвала Надії можливості застосувати її знання і талант у своїй батьківщині. 1943 року Надія разом із своїм чоловіком Сергієм Макаренком, також відомим малярем-портретистом, залишає Україну і починає мандрівку по містах Західньої Европи, містах багатих на скарби світового мистецтва. В Італії вона відвідує музеї і картинні ґалерії Риму, Фльоренції, Больонії, Венеції, Неаполю та Ґенуї. Набравши нових вражень та зразків вільного мистецтва, вона продовжує свою працю у церковному малярстві: виконує замовлення для грецьких церков. Замітний є її проєкт оформлення сербської церкви. В Італії вона влаштувала три виставки, які здобули дуже високу оцінку у знавців малярського мистецтва. З Італії Надія Сомко еміґрує із своїм чоловіком до Арґентини. Там же відразу її праці знаходять великий попит у ґалеріях Буенос Айресу та у приватних колекціях арґентинських багачів. Її виставки зробили її ім'я відомим в усіх мистецьких

(Закінчення на стор. 3)

Мар'ян Коць

Голоди й наше майбутнє

(Доповідь, виголошена на міжнародній науковій конференції в Києві 27-го травня ц. р., що її влаштувала Асоціяція Дослідників Голоду-Геноциду 1932-33 років в Україні і Інститут історії України НАНУ).

I

Самої діяльности, навіть якщо вона пов'язана з внутрішнім покликанням і вродженою працелюбністю, інколи не вистачає для усвідомлення важливости нашого туземного покликання. Зі щоденними навантаженнями, пригніченням або навіть успіхами завершуються шляхи людини. Досягнуті пости на урядовому, церковному, чи світському рівні дуже часто мають познаки поверховости й так оцінюються, після залишення постів, самими ж діячами, а що ж говорити про їх історичну тяглість і мабутність.

Бувальщина, матеріяльні здобутки не є виключною ціллю життя людини. Щасливішими є те, що живуть не для себе, а присвячують, віддають повністю кожноденний труд з думкою про потреби інших. Вони аналізують чергування цих вимог і розв'язують діловістю, шляхетністю ці питання отим затурканим, рідко шукаючим нових шляхів для повернення у русло людяности, шляхетности й тим же до всесвітньої розв'язки існування на цій землі людини.

Історія сучасности ущасливила українську людину. Сам факт відновлення української державности зобов'язує кожного українця до надпотужної активности. Але тут не менш істотним мусить стати послідовність у плянуванні й витримка в дії. Це сьогодні не так легко, бо ж ради самозбереження, часто для себевивищення чи осягнення особистої незалежности, і в Україні і на поселеннях, доводилось служити тим, які не шанували української нації, виробляли у застінках шляхи її ліквідації або, принайменше, цілковитого приниження. Гладження по головці, запевнення майбутнього услужливим і їхнім нащадкам вилонило навіть т. зв. провідну верству, яка самопоставлила себе в перші лави зверхників, активістів, які намагаються надавати напрям нашій історії. Хоч, дивлячись оком шляхетности, бачимо продовження минулого, зверхности над людиною, приниження й зведення загалу до рівня невільників.

Питання голодів в Україні 1921-22, 1932-33, 1946-47 років не може бути легковажене чи оправдуване, щоб не виносити й не нагадувати населенню ці страхіття, аби займатися тепер сучасними потребами, реформами. Таке мислення зубожнює історію, відбирає нації право на історичну самопізнавальність. Відвертає діячів усіх рівнів сучасного духового й світського життя від пізнання найважливішого періоду в нашій історії: кільканадцять мільйонів наших дідів, батьків, сестер і братів загинули у найлютійший спосіб — голодовою смертю.

Так довго не буде в нас державного мислення, стійкости, всенаціональної солідарности, посвяти в труді для добра, в першу чергу нашій нації, нашій державі, — поки ми не введемо в щоденне життя дітей, батьків, діячів держави, церковні ритуали, коріння для самоусвідомлення отого жахливого за своїми наслідками періоду голодів 1921-1947 років. Якраз повна свідомість фактів — хто, коли, чому, як, де, скільки причинився до катування, а також — хто, коли, чому, як, де, скільки — гинув із голоду, — допоможе нам усім зберегти себе й у майбутньому від пристосуванства, служіння нелюдам, ради особистого добробуту. Вилонить на усіх рівнях людей, гідних стояти на найвищих чи найнижчих постах, але тільки й виключно на службі народові, нашій державі.

Якраз державна незалежність України зобов'язує нас не приховувати від народу періоду голодів, а ставити цей період у державне будівництво, програму всепізнання. Вбогі духом відстануть! Кати й їхні нащадки, усвідомивши провини, покаються. Зі святою відповідальністю запевняємо, що не йдеться взагалі про покарання чи навіть оскарження винуватців. Українство, як ніяка інша нація, не знає мстивості й не будує своє майбутнє на таких підвалинах. Ідеться тільки про пізнання всіма нами фактів нашої страждальної історії. Тільки тоді відродиться людяність, посвята, єдність у справжньому труді, відданість ідеалам людства, й тим же стане провідною зіркою іншим народам нашої землі.

Виданням указу про вшанування жертв голоду 1946-47 років і зумисним призабуттям свого указу стверджується боягузство, покора нелюдам, непослідовність у мисленні й діянні провідних державних діячів. Такі форми правління обезцінюють наші позиції між державними діячами інших народів. Стійкість і принциповість інтересів українства шануються й поважаються зрілими націями. Покірність, навпаки, принижує кожного, кого поставило життя у провідні ряди суспільства. Але ж і сама історична вагомість голодів в Україні зобов'язує кожного із нас бути стійким, а тим же самим і співвідповідальним за зберігання історичних фактів, тим більше, що вони не мають собі рівних у світовій історії. Нехтувати тими поняттями — це ніщо інше, як нерозуміння історичности подій, і не менше й зрада інтересів українського народу, потурання несправедливості ради тимчасовости особистих приман, або й нерозуміння важливости, яку відіграють вони у наступні тисячоліття історії людства.

Програма утвердження в нашій історії голоду не може бути в руках тільки жменьки трударів, людей, які посвячують свій час, добровільно й добродійно несуть самі усю відповідальність за передання українству цих сторінок нашої історії. Їм належиться подяка, признання. Вони стали зразками розуміння історичности.

Деякі з поміж нас, хоч ми жахаємось таких висновків, понесли страдницьку смерть. І нехай нам буде дозволено ще прогнозувати непорушність істини — вони будуть визнані святими нашої історії. Вони випередили кожного із нас своєю діяльністю, розумінням отого жахливого періоду історії України. Тільки ті, що зможуть, хоч частинно, усвідомити й продовжувати їхнє розпочате діло, будуть виведені історією України в незабутність. Тільки ті, хто сьогодні включиться із своїх державних постів у пізнання й реорганізацію опрацювання програми діяльности Асоціяції дослідників голоду-ґеноциду 1932-33 років, сприятимуть розбудові на державному бюджеті, як визнана державна установа, стане в майбутньому відзначений історією.

Не починаймо тільки від себе, тільки від свого покоління історію України. П'ятиріччя незалежности України збіднює цей факт його історичности. Від глибин праісторії нашого поселення на цій українській землі, за науковими висновками англійських істориків, появи першої білої людини тут же, почерез скитську добу, первопочатки усіх слов'ян і їхнього розселення в захід, схід, південь і північ. Могутня княжа доба, козацький період. Поневолення в рабстві аж до монументального стовпа голодів 1921-1947 років. Цей власне монумент, в періоді якого ми удостоєні жити, накладає на кожного із нас, від найнижчого до найвизначнішого в державі, обов'язок усвідомити його межовість. Ніколи нам цього не досягнути, якщо самі не дозріємо до висот і не передамо це наступним поколінням.

(Продовження буде)

Надія...

(Закінчення зі стор. 2)

колах Аргентини. У 1960 році Надія з родиною еміґрує до Ню Йорку. У ЗСА Н. Сомко влаштовує виставки своїх праць в Ню Йорку, Філядельфії, Бостоні та Клівленді.

Як скульптор Надія відзначилась своїми проєктами пам'ятників Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні та Буенос Айресі. Її проєкт української православної автокефальної церкви ім. свв. Апостолів Петра і Павла на оселі „Верховина" є першим в історії церковного будівництва Божим храмом, запроєктованим жінкою. Його стиль видержаний у чистому стилі козацького барокко.

Тематика її творчости надзвичайно різноманітна. Користуючись своїми засобами образотворчости, вона заглиблюється в історичне минуле України і витворює на полотні і в скульптурах героїчні епізоди з життя українського народу та його боротьбу за свободу. Своїм циклем образів княжої доби під назвами „Іду на вас!", „Олег під Царгородом", „Святослав", „Хрищення України-Руси", „Свято в стародавньому Києві", „Сватання Анни Ярославни" і іншими Надія „освоїла і привласнила Київську Русь в українському малярстві". Поважне місце у її творчості займає Козацька доба: „В'їзд Богдана Хмельницького в Київ", „Мазепа в храмі св. Софії у Києві", „оборона святині", „Наступ", „Бій під Конотопом", „Тарас Бульба із синами на Січі" і інші.

Надія Сомко створила також багато скульптур, присвячених історії Америки. „Слава переможцям", великий образ, у центрі якого є Джордж Вашінґтон, був намальований з нагоди 200-ліття американської незалежности. Цей образ був подарований 1976 року українською громадою Управі міста Лос Анджелес. У свою американську тематику Надія Сомко включила Дикий Захід Америки із його леґендарними героями, наприклад, Баффало Билл в образі „На дикому коні". Джан Вейн у скульптурі представляє силу і стабільність американського ковбоя. Голливудський артист Джек Пеленс (Палагнюк) був відображений як Аттила у картині „Аттила-Джек Пеленс", а Майк Мазуркі був показаний як монгол Тунґа Хан у картині „Монгол-Майк Мазуркі",

У цьому короткому нарисі неможливо подати усі її твори, перлини малярського і скульптурного мистецтва. Баталістичні композиції відзначаються у Надії Сомко динамізмом, вираженим „мерехливим підбором кольорових мазків і неспокійним тлом неба" (П. Голубенко). В етюдах краєвидів, квітів і натюрмортів вона подібна до імпресіоністів, завданням яких є відтворити перше враження і настрій хвилини. Її нахил до імпресіонізму бачимо у її яскраво чистих кольорах, які відбивають її індивідуальність і душу. Провідною ідеєю у її творах була ідейність, патос боротьби за волю і незалежність українського народу. Силою творчої уяви, багатством фантазії і досконалою технікою у малярських та скульптурних творах, Надія Сомко зуміла відобразити почуття національної гордости і безмежну любов до України.

С. Головатий...

(Закінчення зі стор. 1)

нання якої, за словами С. Головатого, „призупинено". Ця організація, очевидно, називатиметься „Чисті руки", зазначив колишній міністер.

С. Головатий вважає цю організацію інструментом, за допомогою якого можна змінити політику Л. Кучми: „Це серйозний інструмент: громадські організації оцінюють діяльність Уряду, засоби масової інформації доносять цю оцінку до населення, а населення іде на вибори — такий трикутник може працювати досить ефективно".

Своїми спільниками у майбутній організації С. Головатий вважає усіх, хто готовий викривати корумпованих чиновників і хто не боїться викривати злочинність в урядових структурах.

Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

ховости і такі духовні центри, як собор св. Софії, Андріївська церква та інші прекрасні українські церкви стануть огнищем поширення християнської віри та любови і піднесення української моралі серед найширших кіл українського народу, а не музеями для туристів.

Колись Україна була світовою потугою і центром освіти і культури. Україна мусить бути джерелом допомоги як західній, так і східній діяспорам, щоб вони зберегли свою українську ідентичність.

Я бачу для України XXI століття дві можливості: бути передовою державою в світі, або, не дай Боже, ще одним розчаруванням для українського народу. Кінцевий результат залежатиме від сьогоднішної активної праці. На добрі інтенції немає часу. XXI століття — за два і півроку!

ЛІК ТАЛІДОМАЙД, УЖИТОК, ЯКОГО у 1960-их роках був причиною тисяч спотворень новонароджених немовлят має можливість бути схваленим для ужитку в ЗСА Федеральним управлінням харчів і ліків. Офіційні чинники згаданого управління у понеділок, 22-го вересня, повідомили, що мають в пляні затвердити ужиток названого ліку в ЗСА для лікування прокази, але тільки тоді, якщо фірма, котра його виробляє погодиться на декілька передумов, включно з детально розробленим пляном заборони приписувати цей лік вагітним жінкам або майбутнім матерям. Хоч Талідомайд ніколи не продавали на рецепту в ЗСА, але в Европі понад 10,000 немовлят у 1960-их роках народилися з важкими спотвореннями.

У ПОНЕДІЛОК, 22-ГО ВЕРЕСНЯ, з тритижневим спізненням розпочато у Вашінґтоні, столиці ЗСА, навчання у публічних школах. Причиною такого спізнення була масова направа дахів шкільних будинків, які не були закінчені в час. Тепер шкільний день продовжено дітворі на 30 хвилин, щоб надробити втрачений спізненням час. Минулого року Конґрес створив Фінансову контрольну раду для наладнання справ міста Вашінґтону, а в тому і шкільництва, котре від років було в освітньому та матеріяльному занепаді. Ця рада обрала Джуліюса Біктона, колишнього генерала армії, завідувачем шкільництва у Дистрикті Колюмбія, котрий взявся серйозно до праці. Відвідуючи деякі школи з початком, хоч і спізненого нового шкільного року, він повідомив про нову програму читання, метою котрої є навчити всіх дітей плинно читати у перших трьох роках шкільного навчання.

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА В ЗСА

проголошує

ПРОГРАМУ XXIII КРАЙОВОГО ПЛАСТОВОГО З'ЇЗДУ

який відбудеться

25-го — 26-го ЖОВТНЯ 1997 р.

на СОЮЗІВЦІ

П'ЯТНИЦЯ, 24-го ЖОВТНЯ 1997 р. (вечора)

7:00 — 10:00	Реєстрація учасників З'їзду — бібліотека
8:00 — 10:00	Наради підготовчих комісій

СУБОТА, 25-го ЖОВТНЯ 1997 р.

8:00 — 10:00	РЕЄСТРАЦІЯ УЧАСНИКІВ З'ЇЗДУ
10:00 — 1:00	1. Відкриття XXIII. Крайового Пластового З'їзду 2. Вибір президії З'їзду 3. Слово голови КПСтаршини 4. Слово голови ГПБулави 5. Схвалення порядку нарад, правильників З'їзду і комісій 6. Одобрення протоколу XXII. Крайового Пластового З'їзду 7. Звіт голови Крайового Конґресу 8. Усні доповнення до друкованих звітів 9. Звіт Голови КПРади 10. Вибір комісій: Виховної (окремо для УПН і УПЮ), Таборової, Номінаційної, Господарсько-бюджетової, Верифікаційно-мандатної, Пластприяту, Резолюційної
1:00 — 2:00	ОБІДОВА ПЕРЕРВА
2:00 — 3:30	11. Запити і дискусія над діяльністю КПС 12. Звіт Верифікаційно-мандатної комісії 13. Уділення абсолюторії уступаючій КПС і уступаючим членам КПРади
3:30 — 7:30	14. Наради
7:30 — 9:30	СПІЛЬНА СВЯТКОВА ВЕЧЕРЯ

НЕДІЛЯ, 26-го ЖОВТНЯ 1997 р.

7:00 — 8:15	СНІДАННЯ
8:30 — 9:30	СЛУЖБА БОЖА (збірка в однострoях в церкві 8:25)
10:00 — 12:00	15. Голосування над постановами КУПО 16. Звіти Комісій: а. Виховної, б. Таборової, в. Господарсько-бюджетової, г. Пластприяту, ґ. Резолюційної 17. Звіт Номінаційної Комісії 18. Вибір КПСтаршини і КПРади — заприсяження КПС і КПР 19. Внески, запити та різне 20. Закриття XXIII. Крайового Пластового З'їзду

ЗАПРОШЕННЯ

Не кожна українська громада в ЗСА може гордитися своїм хором. У Філядельфійській окрузі маємо славний хор „Прометей", котрий цього року святкує 35-ліття свого існування. Управа та всі члени хору ласкаво запрошують вас, шановне громадянство, надальше підтримувати хор та своєю присутністю у ювілейних святкуваннях вшанувати 35-літню працю хору.

З нагоди 35-ої річниці своєї діяльности чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ" у Філядельфії

має шану запросити вас з родиною на

БЕНКЕТ-БЕНЕФІС і БАЛЬ

що відбудуться

в суботу, 18-го жовтня 1997 року

у залі Українського Освітньо-Культурного Центру
700 Cedar Road, Jenkintown, PA

Коктейл о год. 6-ій вечора
Бенкет о год. 7-ій вечора
Баль о год. 9-ій вечора

Майстер церемонії — д-р ВОЛОДИМИР КАРПИНИЧ

Оркестра „КИЇВ"
Одяг вечірній

Бенкет і баль — 50 дол. від особи
Баль — 25 дол. від особи

Управа
Українського
Музею

повідомляє, що

в неділю 2-го листопада 1997 р.

відбудеться

УРОЧИСТЕ ПОСВЯЧЕННЯ НАРІЖНОГО КАМЕНЯ НОВОГО БУДИНКУ МУЗЕЮ

1:30 по полудні – Чин Посвячення:
220-224 схід 6-та вул. (між 2-ою і 3-ою Аве.)

2:30 – полуденок і мистецька програма:
Український Народний Дім
(140 Друга Авеню в Ню Йорку)

Даток – 100 дол. від особи (полуденок).
Прибуток на Будівельний Фонд Музею

Ласкаво просимо зголоситися
до 20-го жовтня 1997 р.

The Ukrainian Museum,
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel. (212) 228-0110, Fax (212) 228-1947

П О Д Я К А

Дякуючи за пожертви й участь в похоронах мого мужа бл. п. МИКОЛИ ЛЕГЕТИ помилково не подякувала я Вп. редакторові Володимирові Левенцеві за теплий спомин пройденого життєвого шляху покійного, поміщеного на сторінках щоденника „Свобода" і тижневика „Національна Трибуна". Тому цією дорогою складаю особливу хоча спізнену подяку. Прошу вибачити за недогляд.

СТЕФАНІЯ ЛЕГЕТА

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 20-го вересня 1997 р. у Філядельфії, Па. відійшов у вічність найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ОБУЩАК

Учитель на рідних землях, нар. 1-го серпня 1914 р. м. Товмач, Західня Україна.

ПАРАСТАС в п'ятницю, 26-го вересня 1997 р. о год. 6:00 веч. в церкві св. Архистратига Михаїла у Дженкінтавні.

ПОХОРОН в суботу, 27-го вересня о год. 12-ій з церкви св. Архистратига Михаїла на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Залишив в глибокому смутку:
дружину — СТЕФАНІЮ
дочку — ВІРУ
сестру — ГАЛЮ КУЦУК в Україні
сестрінка — ОМЕЛЯНА КУЦУКА з родиною
сестрінку — РОМУ з родиною
та ближчу і дальшу родину в Україні, Канаді і ЗСА.

Нехай американська земля буде йому легкою.
Вічна йому пам'ять!

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ з ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

ТРАВЕНЬ —СЕРПЕНЬ 1997

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) в ЗСА з осідком в Ню Йорку **з приємністю проголошує черговий список жертводавців, Фундаторів, Меценатів, добродіїв і членів Фундації УВУ, висловлюючи щиру подяку за зрозуміння потреби допомоги для одинокої вищої школи, АМБАСАДОРА України поза межами Батьківщини**.

УВУ сповнив велику ролю, **як по Першій, так і по Другій світових війнах**, даючи можливість для великого числа української молоді, набути вищу освіту і професію, **даючи кваліфіковані кадри, для еміграції, які через 50 років ведуть громадську працю на всіх відтинках громадського життя нашого поселення**.

З відновленням вільної України УВУ відгукнувся на нові потреби, **відкриваючи широко свої двері для тих,** що бажають поширити своє знання правдивої історії і культури на що не було змоги протягом десятиліть у поневоленій Україні.

Ще раз Управа Фундації УВУ просить приняти щиру подяку в першу чергу за моральну підтримку для нас у нашій не легкій але корисній праці, як також **і за ваші обильні пожертви без яких ми не могли б зреалізувати завдань, які ставить перед нами УВУ, діяспора й Україна**.

Нам приємно поінформувати нашу жертвенну громаду, що Фундація УВУ при вашій щедрій допомозі змогла уділити на літній семестер 1997 р. 133.331.67 дол., за що складаємо вам щиру подяку.

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФУНДАЦІЇ УВУ

Зі спадку А. М. Пирських	**9,000.**
Лучканич Іван, в св. п. дружини Ксені	**4,100.**
Фундація Дослідження Лемківщини, на видання книжки акція „Вісла"	**3,000.**
Укр. Фед. Кред. Кооп. „Самопоміч" в Ню Йорку	**2,000.**
Інж. Ратич Олег і проф. Іванна	**1,000.**
Д-р Фольварків Оксана	**500.**
Д-р Рожанковські Ярослав і Софія	**300.**
Мацюрак Володимир	**250.**
Пушкар Володимир в св. п. дружини Стефанії	**250.**

По 200.00 дол. зложили:
Андрусяк Марія, д-р Дзяд Пантелеймон і Ненсі, Політило Анна, Укр. Нар. Союз Відділ 266 Амстердам, Н.Й., Укр. Нар. Союз Відд. 277 ім. св. Івана в Гартфорді, Конн.

По 150.00 дол. зложили:
д-р Заяць-Дреснер Ісаслава, Сливоцькі Стефан і Володимира.

По 100.00 дол. зложили:
Абрамюк Тарас і Марія, Балабан Василь і Ольга, Бурда Микола і Тамара, д-р Веселий Орест, Вінич Віктор і Надія, Галаган Борис, д-р Галандюк Сусана, Ґурський Михайло, д-р Дейчаківський Н., д-р Жарський Едвард, Задорецький Володимир, Кондрат Петро і Марія, Кочман Григорій, Кузик Дарія в св. п. мужа інж. Дмитра, Кулик Дарія, Матковський Степан, Новак Петро, Політило Анна в св. п. Анни Власенко-Бойцун, Поритко Оксана, д-р Прокопів Володимир і Ольга, мґр Рак Володимир і Анна, Раковський Мирослав, д-р Сенькусь Мирослав, Степанків Ярослав і Катерина, Укр. Фед. Кред. Коопр. „Самопоміч" в Нюарку Н. Дж.

По 75.00 дол. зложили:
мґр Залуський Володимир і мґр Наталія, Мілянич Евстахія і Мотря.

По 50.00 дол. зложили:
Ардиковський Владислав, Балабанов Дмитро і Таїса, Басько Дмитро і Люба, д-р Богданів Віталій і Олександра, Боївка Михайло і Ксеня, мґр Борковський Марія, проф. Головінський Іван і Наталія, д-р Ґрицак Петро, Ґук Степан, Гусак Юрій, Ґолондзовський Анна, Дембіцкі Микола і Марія, Даркач Іван і Ніна, Децик Володимир і Тілія, Дорош Роман, Дубик Ольга, Ільків Ольга, Кахній Михайло, Кузьо Теодор і Мирослава, Легенький Марія, Лисак Богдан і Лідія, Лисий Ігор і Дарія, Лукевич Всеволод і Марція, Модрицький Мирослав і Гелен, Мулькевич Марія, Палідвор Марія, Панкевич Михайло, Панків Софія, д-р Парубчак Степан і Ольга, Пастернак Йосиф, Пилишенко Слава, Ракочі Федір і Ольга, проф. Рудницький Леонід і Ірена, д-р Слиж Роман, Стахів Андрій, Татчин Василь і Стефанія, Токарчук Федір, мґр Французенко Микола і Ярослава, д-р Хомин Анна, Шоробура Юстина, Яровенко Вадим і Марія.

Мельник Параня — 40.00 дол.

По 35.00 дол. зложили:
Задояний Маріянна, Луцька Оксана (Ксеня)

По 30.00 дол. зложили:
Арлінський Іван, Небеш Орест і Марія, Бурий Тарас і Софія, Старчак Кетрін, Сявавко Мирослав і Олена, Шульган Андрій і Теда.

По 25.00 дол. зложили:
мґр Баран Михайло і Михася, Білецький Павло і Софія, Бобеляк Дмитро, Борис Микола і Текля, Боярський Володимир і Марія, Веремієнко Микола, Винник Іван і Мелянія, Вільчанський Семуел, Вінтонів Василь і Марія, Гайдук Дмитро і Галина, Гарасимович Роман, Гомзяк Галина, інж. Глоба Борис і Тамара, Грабець Роман і Мирослава, Ґац Остап і Марія, д-р Ґелета Ярослав і Богданна, Герун Іван, д-р Ґіль Евген і Анізія, Ґречило Софія, Данилишин Михайло, Диба Юрій і Ольга Древницький Теофіль і Дарія, Дуда Іван і Марія, Жмуркевич Ярослав і Стефанія, Заброський Алекс і Олена, Загнійна Ніна, Зубрицький Йосиф, Іваськів Володимир, проф. Каменецький Ігор і Христя, Кецман Дмитро, Кизима Микола, Кобилецький Стефанія, д-р Когут Нестор, Колінко Оксана, Копитко Семен, Корінець Микола, д-р Корінь Олександер, Корнацький Володимир, Костка Михайло і Анна, Котенко Володимир, Коцелко Нестор, Козак Ольга, Кузик Володимир, Кузик Микола, Кузів Марія, Кульчицький Андрій, Крупський Корнель і Наталія, Купчинський Марія, Лезняк Володимир і Вікторія, д-р Лизогуб Володимир, д-р Лібер Мирослав і Марія, Лабка Ярослав, Майбо Еміль, Мак Петро і Каталін, д-р Макаревич Іван і Наталія, Марчук Лоуіс і Дороті, Марущак Василь, Маслейчук Василь, Масловський Зенон, Масловський Мирон, Мелінишин Іван і Гелен, Мельник Михайло і Анна, д-р Миськів Петро і Джін, Михалюк Олександер, Мордак Василь, Навроцькі Юрій і Христя, Наконечний Богдан, Обущак Володимир, Одуляк Іван і Галина, мґр Онишкевич Ілля і Марія, Орлінс Іван, Осінчук Ада, д-р Очеретько Аркадій і Ґльорія, д-р Очеретько Ярослав і Софія, д-р Павліський Ярема і Валентина, Павлічко Іван, Парколап Іван, Пелещук Василь і Марія, д-р Петришин Володимир і Галя, Питляр Зенон, ред. Питляр Орест, Погуляй Тамара, Покора Стефан і Стефанія, Половчак Іван і Барбара, Попель Надія, Поташник Евген і Ванда, Псюк Йосиф і Анна, Ратич Любомир, д-р Рижевська Дарія, Роббінс Олена, мґр Рудик Марта, Савчук Іван і Надія, Садковий Богдан і Стефанія, Сорочак Володимир, Сосяк Василь, Стефанюк Роман і Клавдія, Стефурак Михайло, д-р Стецьків Евген і Ніля, Стрілка Мирон, Тарахівський Теодор і Мільдред, Тимочко Ярослав і Марія, Торський Андрій, Федак Евген і Теодозія, Федір Теодор і Анна, Дипко-Филипчак Ірина, Шатиський Франко, Шебльовський Володимир, Шутер Руссел і Тетяна, Уштон Микола і Катерина, Янсич Анна, Яомінич Василь, Ясейко Юрій і Магдалина, Яцусь Тамара, 1-ий Відділ ООЧСУ в Ірвінґтоні, Н. Дж.

По 20.00 дол. зложили:
Баланецький Іван, Білянич Антоній і Катерина, Гайовий Федір і Марія, інж. Ґоляш Стефан і інж. Надія, Дитиняк Володимир, Казанівський Богдан і Олена, Каліновський Володимир і Марія, Колесниченко Оксана, Лаврук Марія, Левчик Микола, Лодинський Іван і Павля, Мельник Дмитро і Валентина, інж. Мельник Роман і Любомира, Микитин Василь, д-р Мичковський Мирослав і Анна, Пакула Володимир і Катерина, Прибильський Михайло і Марія, мґр Піхорко Микола і Ярослава, Рейнер Ірина, Сороколіт Микола, Стадник Іван і Марія, Шмідт Марія, Ярко Микола.

По 15.00 дол. зложили:
д-р Адамчук Ірина, Андрийович Михайло і Людмила, Аттон Іван і Марія, Барицький Микола, Беґей Роман і Марія, Білас Михайло і Тамара, Благідка Ірена, Букачевський Ярослав і Ярослава, Василишин Михайло, д-р Воляник Степан і Емілія, Головацький Осип і Юстина, Гомішак Олександер і Сусана, Демус Анатолій і Лідія, Децик Віктор і Беці, Джонсон Юлія, Добрянський Іван і Марія, Дроздовський Іван і Анна, Домарацький Богдан, Іванчук Степан і Люба, Ільницький Єміліян і Ксеня, Калиневич Іларійон і Донна, Каша Григорій, Клячко Люба, Колтонюк Роман, Корлятович Степан і Павліна, Левіцький Ярослав, Леус Віктор і Бетті Анн, Лисяк Олег і Марія, Майковський Еміліян і Чеслава, Микита Любомир і Марія, Мирон Андрій, Мікітіч Карл і Лєна, Міллс Сем, Надозірний Віктор і Арета, Ортинський Михайло і Аліся, д-р Павлишин Юрій і Мирослава, Пастушок Василь, Пахоляк Ігор, Процик Ірена, Романцьо Василь і Марія, Рубчак Евгенія, Самбой Степан і Мерилин, Семущак Стефанія, Стебельський Аркадія, Степовий Константин і Евгенія, Тарнавський Анна, Тарапацький Михайло і Оксана, Тимків Іван, Федишин Теодор, Шафран Евген, Шашкевич Софія, Шийка Іван і Сильвія, Шмериковський Адріян, Штойко Володимир.

По 10.00 дол. зложили:
Баланда Евгені Софія, Бард Петро і Вірджінія, Бессер Ірина, Василик Теодор і Валентина, Вачек Степан, Волошин Алекс, Ґомко Петро і Долоріс, Грегор Василь і Лідія, Ермоловіч Стефанія, Жовнір Іванна, Купіна Іван, Купчинський Ярослав і Джін, Ласевич Дмитро, Мачай Іванна, Михалевич Ніна, Павлов Іван, Салдан Софія, Сенежак Володимир, Стасюк Іван, Філь Андрій, Хома Іван, Черешня Іван, Шашло Галина, Шийка Василь і Антоніна, Шряпін Василь і Стелля, Яцковський Ярослав.

Нижче 10.00 дол. зложило 10 осіб на суму 46.00 дол.

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при вашій щедрій допомозі сповняв і буде сповняти наложені на нього завдання.

УВУ творив і творитиме вільну науку поза межами Батьківщини. Маючи за собою 77-літній досвід західньоевропейської наукової установи, **УВУ став вікном України в західний світ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні молодої української держави**.

Фундація УВУ продовжує розбурову „Бібліотеки і архіву української діяспори" при університетах України.

Завдяки вашій щедрій допомозі Фундація УВУ уділила на літній семестер 1996 р. 150,000.00 дол., а на літо 1997р. 133,331.67 дол. в тому і на інші програми УВУ.

З приємністю інформуємо, що книжка „Масовий морд у Вінниці" і акція „Вісла" вже є до набуття у Фундації УВУ в Ню Йорку.

Однак всі наші почини не були б можливими до зреалізування без **вашої щедрої допомоги, як моральної так і матеріяльної**.

Управа Фундації УВУ вірить, що наша патріотична громада і надалі буде співпрацювати з нами і, **що наші заклики знайдуть широкий відгук серед нашої громади**.

Ваша пожертва сьогодні на студії УВУ — це не тільки успішна і пряма допомога УКРАЇНІ, але і найкращий національний „капіталовклад" у формуванні наукових та професійних кадрів для Батьківщини.

Доложім всіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю важливу розбудову.

Фінансове і моральне забезпечення Українського Вільного Університету дозволить йому продовжувати всеукраїнську місію в розбудові і закріпленні Самостійної Соборної Української Держави.

Всі ваші щедрі пожертви і датки для УВУ, через Фундацію УВУ, чи інші Фонди, як **Постійні Стипендійні Фонди при Фундації УВУ, будуть додані до ваших попередніх пожертв і ви можете відтягнути їх від податку**.

Чеки просимо виписувати на UFU Foundation і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню Йорку.

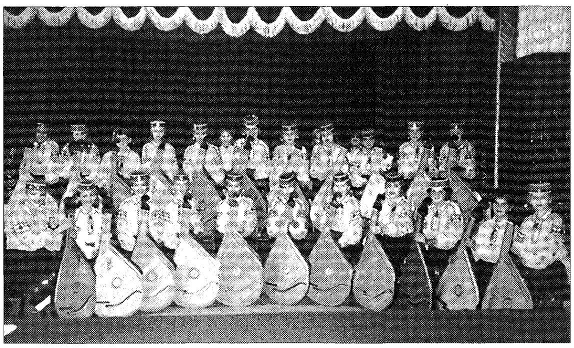
Office Address:	Mailing Address:
Ukrainian Free University Foundation, Inc.	Ukrainian Free University Foundation, Inc.
43 St. Marks Place	P.O. Box 1028 Cooper Union Station
New York, N.Y. 10003	New York, N.Y. 10276-1028
Tel.: (212) 353-3029	
Fax: (212) 260-5408	

Проф. Петро Ґой — голова
інж. Богдан Качор — фінансовий

Бойківська капеля бандуристів

Бойківську капелю бандуристів у Калуші я вже не раз пробував відвідати, але кожного разу був літом, коли всі були на вакаціях. Тим разом був вересень, вся молодь вернулась до школи, була добра нагода з ними зустрінутись. Вертався з Тернополя, де відбув зустріч з великою Струсівською капелею, заїхав до Калуша. Погода якраз мені дописала, було тепло і сонячно. Ми домовились зустрінутись о годині 4-ій, і як ми приїхали під будинок, де вони мають проби, вже здалека побачили багато бандуристів, які там збирались. Кажу багато, бо Калуська капеля досить чисельна, прийшло понад 40 осіб. Всі вони прийшли в національних бойківських строях.

Нас зустріла керівник капелі Галина Микуляк зі своїми асистентами. Тому що сонечко світило, надворі була чудова осінь, ми всі вийшли перед будинок зфотографуватися. Коли я глянув на цілу групу — радості не було кінця, бо не міг налюбуватись виглядом дівчаток у їх вигляді в бойківських шапочках. Всі дівчатка були веселі, усміхнені, готові до попису.

Чудові дівчатка бойківської капелі бандуристів у Калуші.

Але, насамперед, кілька слів про сам Калуш. Саме місто належить до найдавніших поселень в Галичині. Розташований в Калуській кітлині над притокою Дністра, річкою Сивкою на Галицькому Передкарпатті. Через Калуш проходить залізниця з Івано-Франківського до Львова. На його території знайдено кам'яні знаряддя з доби неоліту і виявлено поховання доби бронзи. В літописі згадано, що в Калуші перебував король Данило в 1241 році. В 1382 році Калуш перейшов під владу Польщі. В 1595 р. був спалений татарами. В час визвольної війни Б. Хмельницького в Калуші діяв повстанський загін.

Перші школи у Калуші були створені наприкінці XVIII століття. В Калуші існувала „Просвіта". За Польщі був дуже активний гурток „Рідна Школа". Калушани не були приготовані до державного перевороту, а сам акт передання влади стався щойно з 1-го на 2-ге листопада. Для інформації цивільного населення виходив тижневик „Голос Калуша". До високоталановитих письменників належить Микола Федюшка, який писав свої твори під псевдонімом Євшан. В Краківській Академії Мистецтва студіювала Неоніла Попель. З родинної хроніки тієї мисткині знаємо, що вона стала дружиною інж. Ярослава Раковського. Д-р Іван Белей довший час був головою Т-ва „Просвіта".

Це справді чарівне бойківське місто. Це остання частина Бойківщини, яка врізується до Галичини. За радянської влади Калуш сильно розбудувався і став на зразок европейських міст.

...Капеля заповнила цілу сцену до останнього місця. Замітне те, що всі вони сиділи з бандурами, зверненими в сторону глядачів, що рідко коли можна бачити. Можна було зауважити, що керівник тримає строгу дисципліну. Найперше виступали поодинокі, пізніше по двоє, а тоді по троє студенток, окремі вчителі. Одна виконувала інструментальну річ, досить складну, решта грали і співали різні пісні — повстанські і історичні. Деякі з них мали дуже сильні голоси, якими добре володіли. Ансамбль бандуристів в Калуші постав двадцять п'ять років тому стараннями Осипи Тацької. На самому початку до ансамблю записалось небагато, але дуже скоро кількість учасників збільшилась майже до того числа, яке є сьогодні. Керівники ансамблю мінялися. Після Осипи перебрала групу Орися Констанкевич, також досвідчена бандуристка.

Протягом останніх п'ятнадцяти років веде ансамбль професійна бандуристка Галина Микуляк. Вона всеціло віддалась бандурі. Галина зобов'язалась популяризувати українську народну пісню. Дуже скоро капеля почала користуватися великою популярністю не тільки в Калуші, але й далеко поза ним. Кожного року капеля досягає нових висот виконавської майстерности. Капеля має великий репертуар: народні пісні, повстанські, стрілецькі, історичні, лемківські, бойківські, та інструментальні твори Лисенка, Баха, Бетовена і інших. Добре виконання тих творів принесло великий успіх на обласних пописах. Тож і не дивно, що капеля неодноразово була нагороджена почесними грамотами.

У 1991 році капеля їздила з концертами по східніх землях України — Черкаської области, до міста Канева. У Каневі, в меморіяльному музеї Т. Шевченка, вони були перші, які виконали „Ще не вмерла Україна", здається тоді ще незатверджений гимн. Там вони виконували патріотичні пісні, які будили народ від сплячки. Наступного року капеля брала участь у міжнародному святі Закарпаття, де дістала „Гран-прі" на міському фестивалі. Рік 1995 був напруженим. Вони стали лавреатами фестивалю до 180-ої річниці Т. Шевченка. Відтак капелі було присвоєно звання народної. Недавно дитяча капеля бандуристів була нагороджена подякою обласної адміністрації.

На закінчення концерту я подякував виконавцям за концерт, і оповідав їм про розвиток кобзарства в цілому світі, зокрема про зорганізування ансамблів і капель в Бразилії і Аргентині. Після того було дуже багато запитів, на які я давав відповіді. Тяжко було розлучатись з такими чудовими молодими бандуристками.

Микола Чорний-Досінчук

У СУБОТУ, 20-ГО ВЕРЕСНЯ, напередодні масового всенародного віча у Манілі, столиці Філіппін, президент країни Фідель Рамос, який впродовж останніх кількох місяців намагався найти спосіб змінити конституцію, щоб надовше залишитися при владі приобіцяв, що таки не буде кандидувати на перевибір. Він підкреслив, що почувши голос народу прийшов до цього заключення, однак буде дальше боротися за зміну конституції, але тільки тоді, як залишить становище президента. У загальному він був популярним президентом в країні, але з його намаганнями знайти можливість дальше залишитися при владі пригадав народові диктаторство Фердінанда Маркоса, що викликало всенародній протест.

ООН...

(Закінчення зі стор. 1)

дол. Президент Б. Клінтон назвав вчинок Т. Тирнера „добрим прикладом співробітництва між ООН і приватним сектором".

Плян реформ ООН передбачає зменшення кількости чиновників, скасування департаменту з гуманітарних питань, зменшення на третину „оперативних видатків" з тим, щоб заощаджені фонди були спрямовані на допомогу біднішим країнам.

К. Аннан запропонував запровадити пост заступника генерального секретаря в адміністративних питаннях і хотів би бачити на цьому пості Садако Огату, верховного комишинера ООН у справах втікачів. Проте ці пляни неможливо здійснити без згоди Генеральної асамблеї і її новообраного голови Геннадія Удовенка, міністра закордонних справ України.

Тим часом спостерігачі підкреслюють, що хоч реформ хочуть усі, але кожен — у своєму сенсі. Коли для ЗСА головним є зменшення видатків на чиновницький апарат, то африканські країни сподіваються на одержання значніших фондів для їхніх проєктів розвитку. Країни, що розвиваються, домагаються свого представництва в Генеральній асамблеї, проте не бажають, бо й не спроможні, збільшувати свої внески в бюджет ООН. Зі свого боку, Японія та Німеччина готові збільшити видатки на мироносні операції ООН, однак хочуть увійти у число постійних членів Генеральної асамблеї. Ці розбіжності в інтересах можуть утруднити практичне реформування ООН.

Виникає...

(Закінчення зі стор. 1)

На думку аналітиків завваги С. Берґера були зокрема спрямовані у протилежності до республіканців у Конґресі, котрі намагаються припинити видатки на будь-яку майбутню військову присутність у Боснії, а також заспокоїти Англію і Німеччину та інших европейських союзників, які заявили, що не хочуть тримати там своїх військ без такого ж зобов'язання зі сторони ЗСА.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

ГЕНРІ РИЧАРД МЕЛЬНИК член УНС Відд. 367-го в Рочестері, Н.Й. помер 3-го липня 1997 року на 74-му році життя. Нар. 20-го листопада 1922 року в Рочестері, Н.Й. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Елейн, дочку Джекелін Енн Ленс (Роберт), сина Ричарда (Кетлін), внуків Роберта мол., Матея і Шейну. Похорон відбувся 5-го липня 1997 року на цвинтарі Вебстер Рурал Семетері у Вебстер, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ХАРКО член УНС Відділів 504-го і 341-го Т-ва ім. Е. Коновальця в Лімінґтон і Віндсор, Канада помер 8-го липня 1997 року на 75-му році життя. Нар. 7-го липня 1922 року в селі Монастирок, Рава Руска, Україна. Членом УНС став 1971 року Залишив у смутку дружину Тамару, сина Юрія, невістку Мері Еллен, внуків Аймі, Джеффа з дружиною Крісті; брата і сестру в Україні. Похорон відбувся 11-го липня 1997 року на цвинтарі Фейрв'ю у Вітлі, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Петришин, секр.

ІВАН ОЛІЙНИК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо помер 6-го червня 1997 року на 80-му році життя. Нар. 4-го березня 1917 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС став 1961 року. Залишиву смутку дружину Марію, дві дочки Патрисю Ореник і Катлін Ґарвуд, сестру Анну Буковець і 5-ро внуків. Похорон відбувся 9-го червня 1997 року на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелля Боровицька, секр.

Донецьке шукає помочі

Ентузіяст українізування Донецької области, сам уродженець цих далеких сторін, проф. Віталій Кейс заходить до редакції з приготованими до друку трьома томами підручника для технічних інститутів з ділянки фізики українською мовою. Все готове, як запевняє він, тільки бракує фондів для видання.

Проф. В. Кейс кожного року тепер посвячує увесь свій вільний час на перебування в Донецькому, де веде курси еміґраційної української літератури, а часом залишається на цілий семестр. Він переконує нас, що ця частина України, якщо йдеться про поміч в українізації, дуже занедбана, а все кінчається на Києві. А тимчасом саме в Донецькому є багато справжніх українських патріотів, навіть коли вони ще не знають української мови та спілкуються російською. Тому, на його думку, є так важливим там само допомогти українськими підручниками для шкіл та інститутів.

Він приносить з гордістю книжку „Барви української мови" Василя Горбачука, яку видано в накладі 10,000 примірників завдяки великодушній грошовій помочі Івана Заковоротного та його дружини із ЗСА, за ініціятивою і старанням Комітету Допомоги Школам в Донбасі. Книжка ця призначена для майбутніх учителів у Донбасі.

Тепер у проф. В. Кейса другий того роду проєкт, а саме вже готовий до появи підручник фізики. Він вірить, що коли прочитають про це вірні сини Донбасу, але також інші ентузіясти поширення українських підручників в цій далекій від Києва, всіми забутій, області, тоді відгукнуться своїми щедрими датками. Висилати усі датки можна до кредитівок „Самопоміч" в Ню Йорку на конто ч. 21422-000 на адресу „Самопомочі", 108 Друга авеню, 10003 Ню Йорк, Н. Й., або до кредитівки православної на конто ч. 6213, на адресу 215 Друга авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003. Проситься зазначити, що даток призначений на видання підручника фізики для шкіл у Донецькому.

О. Мороз...

(Закінчення зі стор. 1)

Перший з них підготовлено до розгляду нинішнього пленарного тижня. Другий, введення якого мало бути 1–го жовтня, ще в стадії допрацювання. Тому на нараді прийшли до думки, що слід доводити його до повної готовости і водночас одержати від Уряду листа з проханням про перенесення терміну впровадження в дію.

Загалом, за ці два пленарні тижні депутати розглянуть закон про Кабінет Міністрів України з пропозиціями Президента України, проєкти законів про вибори народних депутатів, про торговельно–промислові палати в Україні, про Національний Банк України, про внесення змін до закону про бюджетову систему в Україні, закон України про державну підтримку засобів масової інформації та соціяльний захист журналістів з пропозиціями Президента та інші.

Учасники наради погодили плян розгляду у Верховній Раді проєкту державного бюджету України на 1998 рік та питання, винесені для розгляду під час Дня Уряду 7–го жовтня.